

AÇIKLAMA

"Çocuklarımız elimizdeki kırmızı karanfiller gibi solmasın istiyoruz..."

Böyle diyor tutuklu anaları. Oysa Diyarbakır 1 nolu Cezaevi, Urfa Kapalı Cezaevi, Çanakkale E Tipi Cezaevi ve pekçok diğer cezaevinden solmakta olan karanfillerin haberi geliyor.

Ülkemizde 2000 politik tutuklunun 6 haftayı aşkın sürmekte olan açlık grevleri fiilen ölüm orucuna dönmüş bulunmaktadır. Adalet Bakanı Mehmet Topaç'ın kimi kazanılmış hakları bile geri alan 1 Ağustos Kararnamesi politik tutuklulara başka seçenek bırakmamıştır.

Bugün artık politik tutukluların yaşadıkları insanlık dışı koşullar kimse için sır değil. Uluslararası Af Örgütü'nün, Türkiye'de insan hakları üzerine yayınladığı yeni rapor, politik tutukluların durumunu, uğradıkları işkenceleri bir kez daha gözler önüne sererken, Adalet Bakanı açlık grevinde olanlara şeker ve tuz verilmesini yasaklıyor. Tutuklu yakınları ve analar seslerini duyurabilmek için kendi yaşamlarını ortaya koyuyorlar. Evlatlarıyla dayanışma için yattıkları açlık grevinde kan kusuyorlar. Üzerlerine gaz döküp kendilerini yakıyorlar. Türk basınının ünlü isimleri "**Hapishanelerde yangın var**" diye başlık atıyor. İnsan Hakları Derneği "**Hapishanelerin toplu mezarlığa çevrilmek istendiğini**" söylüyor. Aydınlar, öğrenciler çeşitli politik ve demokratik örgüt üyeleri dayanışma için açlık grevi yapıyorlar, gösteri yürüyüşleri düzenliyorlar.

Bütün dünyada, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 40. yılını kutlama hazırlıklarının yapıldığı şu günlerde, ülkemizde "**yaşama hakkına**" yönelen bu tehdit karşısında, insan haklarını savunan bütün güçlerin aktif tutum alması, bu sorumsuzca gidişin önünün alınması için zorunludur. Açlık grevi bugüne kadar bütün dünyada, insanlığın haksızlığa karşı mücadelesinde başvurmak zorunda kaldığı pasif direnme biçimlerinden biri olmuştur. Ülkemizde politik tutukluların yürüttükleri açlık grevlerini "**şiddet eylemi**" olarak nitelemek gerçeklerle bağdaşmıyor. Politik tutuklular bugüne kadar haklı istemlerini, sayısız kereler, değişik biçimlerde dile getirdiler. Tutuklu yakınları çalmadıkları kapı, sorunları anlatmak için aramadıkları yetkili bırakmadılar. İnsan Hakları Derneği, barolar birçok girişimde bulundu. Demokrasi güçleri hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamalara karşı seslerini yükselttiler. Ancak Adalet Bakanı'nın "**anlayışla karşıladığını**" söylediği kimi sınırlı istemler bile ısrarla uygulamaya sokulmadı. Bu gerçekler karşısında politik tutuklulara yardım etmenin yolu, en temel insan hakları için daha aktif mücadele etmekten geçiyor.

Bugün hapishanelerde insanlık onuru ve insanca yaşama koşulları için mücadele eden, farklı görüşlerden binlerce tutuklu, ülke içinde ve dışında geniş bir destek görmektedirler. Bu mücadelenin başarıya ulaşması insan haklarından yana en geniş güçlerin birliğine ve ortak mücadelesine bağlıdır. Bunun için politik tutukluların yürüttükleri mücadelenin dayandığı bütününüyle haklı ve meşru zeminin, insanca yaşam hakkının savunulması büyük önem taşıyor. Temel insan haklarının kararlılıkla savunulması, bu mücadeleyi bölme ve politik tutukluları yalnız bırakma girişimlerinin boşa çıkarılması, geniş güçlerin birliğinin sağlanması için zorunludur.

Türkiye Birleşik Komünist Partisi açlık grevi yapan politik tutukluların yanındadır. TBKP, 1 Ağustos genelgesinin kaldırılması ve hapishanelerde insanca yaşam koşullarının biran önce sağlanması için, insan haklarından yana herkesi, politik tutuklularla ülke içinde ve dışında dayanışmayı daha da yükseltmeye çağırıyor.

Hükümet soğukkanlı ve sorumlu bir tutum almak, hapishanelerdeki çağ dışı duruma son vermek zorundadır. İnsan yaşamı üzerinde sorumsuzca oynayarak "**kararlılık**" ve "**güç**" gösterisi politikası terk edilmelidir.

TBKP

Türkiye Birleşik Komünist Partisi